

ΕΤΟΣ 64ον

1 Μαΐου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3283)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν Ἄνασταντα ἐκ νεκρῶν», ἀκοῦμε σήμερα ὡς πρόσκληση ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, λίγο πρὶν διασαλπίσει τόν ἀναστάσιμο παιάνα «Χριστός Ἄνέστη...». Καί καθώς πολλοί διαγκωνίζομαστε μπροστά στήν Ὁραία Πύλη τοῦ Ναοῦ γιά ν' ἀνάψουμε τή λαμπάδα μας ἀπό τή λαμπάδα τοῦ ἱερέα, μοιάζουμε νά ἐξαντλοῦμε ἐκεῖ, στήν τήρηση τοῦ λειτουργικοῦ ἐθίμου, ὄλη τή συμμετοχή μας στό γεγονός τῆς Ἀνάστασης. Κι ὅμως, ἡ πρόσκληση δέν εἶναι γιά νά λάβουμε ἀπλῶς φῶς, φῶς αἰσθητό πού μιά πνοή, ἓνα φύσημα ἀρκεῖ γιά νά τό ἐξαφανίσει καί νά τό σβήσει. Ἡ πρόσκληση μιλά ξεκάθαρα γιά ἀνέσπερο φῶς, φῶς πού δέν κατανικιέται ὄχι μόνο ἀπό πνοές, ἀλλὰ κι ἀπό θυσομανήματα ἀκόμη ἀνέμων, πού δέν ἐξαφανίζεται, δέν δύνει ποτέ!

Ψιλά γράμματα ἴσως θεωρηθοῦν ἀπό τοὺς πολλοὺς αὐτά. Ἴδιως ὄσους σπεύδουν παράλογα κι ἐπιπόλαια νά ἐγκαταλείψουν τόν Ναό μετά τό πρῶτο «Χριστός Ἄνέστη!», ὑπογραμμίζοντας ἔτσι τήν τυπικότητα καί τήν ἐξωτερικότητα μιᾶς κοσμικῆς θρησκευτικότητας, ἀνίκανη νά κατανοήσει τό μέγα μήνυμα τῆς μεγαλύτερης ἐορτῆς τῆς Χριστιανοσύνης. Κι ὅμως, γιά τή σπουδαιότητα αὐτῆς τῆς βραδιάς, γιά τό βίωμα αὐτῆς τῆς ἐορτῆς, γιά τό μεγαλιῶδες τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, προηγήθηκε νηστεία σχεδόν πενήντα ἡμερῶν, δέκα ἐβδομάδων προετοιμασία μέ συστηματική καλλιέργεια τῆς μετάνοιας καί τῆς προσευχητικῆς ἄσκησης, ἐνῶ καί ἀκολουθεῖ γιά τόν πανηγυρισμό τοῦ γεγονότος χαρμόσυνη περίοδος σαράντα ἡμερῶν! Καί κάποιοι τό μόνο πού βρῖσκουν νά κάνουν εἶναι νά στρέψουν τά νῶτα καί νά φύγουν, ἀδικώντας πρῶτα τοὺς ἑαυτοὺς τους...

«Τό φῶς τῶν ἀνθρώπων»

Ἡ εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα δέν ἔχει καμία ἀναφορά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 1-17)

Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας. Περισσότερο δείχνει ν' ἀναφέρεται στή Γέννησή του. Τότε γιατί ἡ σοφία τῶν Πατέρων τὴν ἐπέλεξε ὡς τὸ εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς κορυφαίας ἐορτῆς; Γιά πολλοὺς λόγους, δύο μόνο ἐκ τῶν ὁποίων μποροῦμε ν' ἀναλήσουμε στὸν περιορισμένο κῶρο μας.

Ὁ πρῶτος, ἡ περικοπὴ μιῆς γιὰ φῶς. Καὶ μάλιστα προσωποποιεῖ τὸ φῶς προσδιορίζοντας τὸν Μονογενὴ Γιό καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μέγας Βασίλειος θά ἐρμηνεύσει πῶς ὅ,τι εἶναι γιὰ τὸ μάτι τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸ, ἀνάλογο σὲ πολλὰ πλάσια μέτρα εἶναι γιὰ τὴν ψυχὴ ὁ Θεὸς Λόγος. Κι ὅπως τὸ φῶς μᾶς χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσουμε μέσα σὲ αὐτὸ ἀντιλαμβανόμενοι τὸν γύρω κόσμον, ἔτσι κι ὁ Χριστός εἶναι τὸ φῶς πού φωτίζει τὴ ζωὴ μας, καθὼς φωτίζει ὄχι σώματα ἀλλὰ «ἀσωμάτω δυνάμει τὸν ἀσώματον νοῦν».

Σὲ τί φωτίζει τὸν νοῦ τὸ φῶς τῆς Θεότητος; «Εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» (Ἰω. 16, 13), δηλαδὴ στὴν ἀλήθεια καὶ τὴ γνώση της καὶ ἐντεῦθεν στὴν ἀγιότητα. Δέν εἶναι τυχαῖο τὸ ὅτι στὴν ὀρθόδοξη εἰκονογραφία οἱ ἅγιοι παριστάνονται μὲ λαμπρὸ φωτιστέφανο, σύμβολο τοῦ φωτισμένου του νοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ καθάριστηκε, δέχθηκε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ ὁδηγήθηκε στὸν ἀγιασμό. Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ αἰτία τῆς γνώσης πού ὁδηγεῖ στὴ σωζουσα ἀλήθεια. Κι ἀπόψε, χωρὶς αὐτὸν τὸν φωτισμό, δέν μποροῦμε νὰ βιώσουμε, νὰ ψηλαφήσουμε ἐμπειρικά, νὰ κατανοήσουμε τὸ γεγονός τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ μας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δὲν ἔγινε ἀπὸ ὧν ἔχουν γίνοι. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἔγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὅσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νὰ γίνοναι παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομα του, οἱ ὅποιοι οὔτε ἀπὸ αἷματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενῆς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμῆτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώναζε, «Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὑστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατοπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«Τέκνα Θεοῦ γενέσθαι»

Δεύτερος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο πασαχλιάτικα ἀναγινώσκεται ἡ συγκεκριμένη εὐαγγελικὴ περικοπή, εἶναι ἡ ἀναφορὰ στὴ δημιουργία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ποιοὶ ἀποτελοῦν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ; Καὶ πῶς γίνεται κανεὶς τέκνο Θεοῦ; Πρὶν ἀπαντήσουμε, νὰ σταθοῦμε στό ὅτι πρὶν μιλήσῃ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γιὰ τέκνα Θεοῦ μιᾶ γιὰ ἐκείνους πού ἀπεστράφησαν καὶ ἀρνήθηκαν τὸν Χριστό, ἐνῶ κλήθηκαν, καὶ μάλιστα κάποιοι κατὰ προτεραιότητα!

Τέκνα Θεοῦ ἔγιναν καὶ γίνονται διαχρονικά, καθὼς ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἱστορικὴ της πορεία, ὅσοι «ἔλαβον αὐτόν», δηλαδὴ ὅσοι τὸν ἐγκοιλιώθηκαν καὶ τὸν ἀποδέχθηκαν ὡς Σωτῆρα τους καὶ Λυτρωτὴ τους! Πολλοί, σὲ ὅλες τὶς περιόδους τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, εἶχαν καλὴ γνώμη γιὰ τὸν Χριστό κι ἔσπευσαν νὰ τὸν προσδιορίσουν ὡς «μεγάλου μύστη», «κοινωνικὸ ἐπαναστάτη», «κοινωνικὸ ἀναμορφωτὴ», «θεωρητικὸ τῆς ἀγάπης», καθὼς καὶ μὲ ἄλλες καλλοιογίες πού κατ' ἄνθρωπο φαινομενικά τὸν τιμοῦν, οὐσιαστικά δὲ τὸν μειώνουν καὶ τὸν προσβάλλουν. Καὶ τοῦτο διότι τὸν ἀποψιλῶνουν καὶ τοῦ ἀποστεροῦν τὴ μοναδικὴ ιδιότητα πού ἦλθε νὰ προβάλλῃ στὸν κόσμο καὶ μὲ τὴν ὁποία κήρυξε αὐθεντικά. Αὐτὴ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ! →

1 Μαΐου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (σ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).
Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Μαΐου, Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).
Ἀπόστολος: Α' Ἰω. α' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

→ Ἡ Ἐκκλησία ἀπόψε μᾶς καλεῖ νά ξεκαθαρίσουμε τήν πίστη μας πρὸς τόν Χριστό ὡς τόν Μονογενή Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τέλειο Θεό καί τέλειο ἄνθρωπο, ὡς τέτοιον νά τόν δεχθοῦμε καί νά τόν ὁμολογήσουμε. Δέν ἀκολουθοῦμε ἕναν ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο, ἔστω καί σπουδαῖο ἡγέτη. Ἀκολουθοῦμε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ πού γιά χάρη μας ἔγινε καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Κι αὐτό καθοῦμαστε νά τό συνειδητοποιήσουμε τή βραδιά τῆς Ἀναστάσεως του! Γιατί αὐτή ἡ βραδιά εἶναι ἡ ἐγγύηση καί τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως. Ὅσοι εἴμαστε τέκνα Θεοῦ, ἡ τουλάχιστον ἀγωνιζόμαστε νά γίνουμε, κατανοοῦμε ἀπόψε ὅτι ἐφόσον ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός μας ἀνέστη, μᾶς προετοίμασε τήν ἴδια ὁδό, τῆς ἀνάστασης ψυχῆς καί σώματος, τῆς κατάλυσης τῆς ὁποίας ἐξουσίας τοῦ θανάτου, τῆς φθορᾶς, τῆς λύπης ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τῆς κυριαρχίας τῆς ὄντως ζωῆς μέσα στό ἀνέσπερο φῶς τῆς Βασιλείας του.

Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Σήμερα καταλύεται ἡ τυραννία τοῦ διαβόλου· σήμερα λύθηκαν τά δεσμά τοῦ θανάτου, ἀφανίστηκε ἡ κυριαρχία τοῦ Ἄδν. Σήμερα εἶναι εὐκαιρία νά ἀναφέρουμε πάλι τά προφητικά ἐκεῖνα λόγια: *«Τί ἔγινε θάνατε τό κεντρί σου; Τί ἔγινε ἄδν ἡ κυριαρχία σου;»*. Σήμερα ὁ Κύριός μας, ὁ Χριστός, συνέτριψε τίς χάλκινες πύλες καί ἐξαφάνισε τόν ἴδιο τόν θάνατο. Ἀλλά γιατί λέω πῶς ἐξαφάνισε τόν θάνατο. Ἀκόμη καί τό ὄνομά του τοῦ ἄλλαξε· γιατί δέν τόν λέμε πλέον θάνατο, ἀλλά κοίμηση καί ὕπνο.

Ἀπό τό βιβλίον τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ὁμιλίαι στά γεγονότα τῆς Θεῆς οἰκονομίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr